

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Jarosław Nowakowski

Po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. P. oraz małoletniego A. P., reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego – matkę M. P.

przeciwko R. P.

o alimenty i o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa – poczynając od dnia 16 stycznia 2014 r. - wysokość alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 marca 2009 roku sygn.. akt: III RC 450/08 od pozwanego R. P. na rzecz małoletniego A. P. urodzonego dnia (...) – z kwoty 500 (pięćset) złotych do kwoty 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda – M. P. do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

II. W pozostałej części powództwo A. P. oddala,

III. Oddala powództwo o zasądzenie alimentów od pozwanego na rzecz M. P.,

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

IV. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

V. Wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka M. P. wniosła do tutejszego Sadu w dniu 18 stycznia 2014 r. pozew, którym domagała się zasądzenia na jej rzecz alimentów od byłego męża – R. P. w kwocie 600 złotych miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz - działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniego syna – A. P. – wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego syna A. z kwoty 500 złotych do kwoty 900 złotych miesięcznie płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca do jej rąk wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu wskazała, że obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec syna został ustalony w kwocie 350 zł wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 23.04.2007 r., rozwiązującym związek małżeński stron z winy męża. Orzeczeniem z dnia 24.03.2008 r. Sad Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 450/08 podwyższył wysokość alimentów do kwoty

500 zł miesięcznie Pozwany nie wywiązywał się z nałożonego obowiązku, wobec czego Sad Rejonowy w Skierniewicach Wydział II Karny wyrokiem z dnia 17.09.2009 r. uznał pozwanego winnym przestępstwa nie alimentacji, wymierzając karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zawieszając wykonanie orzeczonej kary na okres dwóch lat próby. Pomimo to pozwany uiszczał nie każdego miesiąca i kwoty niższe niż zasądzone. Prowadzona jest egzekucja komornicza zaległości alimentacyjnych. Od dnia 04.04.2013 r. stan zdrowia powódki uległ znacznemu pogorszeniu na skutek wykonywania pracy przekraczającej siły fizyczne powódki, na dwóch etatach, wskutek czego została uznana za osobę niezdolną do pracy zawodowej. W okresie 14.10.2013 r. – 14.12.2013 r. korzystała ze świadczenia rehabilitacyjnego. Oczekiwała na decyzje ZUS. Nie otrzymuje świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego. Bezskutecznymi okazały się wysiłki przedstawicielki ustawowej powoda zmierzające do wyegzekwowania zaległości alimentacyjnych. Pozwany przebywa poza granicami kraju. Podniosła, że samotnie wychowuje małoletnie dziecko (pozew – k. od 3 do k.19 akt). W piśmie z dnia 03.04.2014 r. powódka wskazała, że od lutego 2014 r. jest osoba bezrobotną (k. 28-31 akt). Powódka dołączyła wyniki badań lekarskich (k. 112 - 115 akt). Złożyła zaświadczenie lekarza medycyny pracy z dnia 11.09.2013 r., z którego wynika dopuszczenie do lekkiej pracy fizycznej i zakaz dźwignia powyżej 5 kg oraz zaświadczenie z dnia 27.01.2014 r. odnośnie stanowiska (...) (skierowanie z (...) w P.) o niezdolności do wykonywania pracy na tym stanowisku (k. 116 i 117 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwany (reprezentowany przez pełnomocnika) wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz o przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność pozwanego. W uzasadnieniu podniósł, że powódka wystąpiła o podwyższenie alimentów na rzecz syna z kwoty 500 do kwoty 900 zł oraz alimentów na swoją rzecz w kwocie 600 zł miesięcznie - po upływie 7 lat od orzeczenia rozvodu. Podniósł, że pozwanemu od daty ostatniego wyroku w przedmiocie alimentów dla syna w (...) urodziło się drugie dziecko – Z. P., która ma obecnie 4 lata. Podniósł, że nie została wykazana zmiana stosunków z art. 138 kro, która uzasadniałaby żądanie podwyższenia alimentów na rzecz syna. Co do żądania alimentów na powódkę pozwany podniósł, że powódka jest osoba młoda, zdolna do podjęcia pracy oraz, że wobec powódki nie została orzeczona niepełnosprawność nawet lekkiego stopnia i nie przyznano powódce renty z tego tytułu. Podniósł, że pozwany przebywa w (...), w której utrzymuje się wyłącznie z zasiłku w miesięcznej wysokości 154.105 koron, który z ledwością wystarcza na pokrycie miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego. Mimo to pozwany przysyłał środki pieniężne do swojej siostry M. B. oraz matki – D. P. na pokrycie kosztów utrzymania A. i Z.. Wskazał, że koszty utrzymania pozwanego wynoszą w przybliżeniu 211.400 koron (...). Swoją udział w kosztach utrzymania małoletniej Z. wskazał na kwotę 400 zł (odpowiedź na pozew - k. 62 -97).

A. do zamknięcia rozprawy powódka (i zarazem przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda) popierała powództwo (k. 48, 98, 121, 146, 157, 166 akt).

Pełnomocnik pozwanego wnosil konsekwentnie o oddalenie powództwa (k.; 8, 121, 146, 157, 166 akt akt).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Powódka M. P. – urodzona (...), i pozwany R. P. urodzony (...) – zawarli związek małżeński w dniu(...) r.

Powódka kilka razy wyprowadzała się od męża. Wróciła do męża, jak urodził się syn, ale pozwany nie interesował się synem. Wiek fizyczna i gospodarcza małżonków ustała w 2006 r. Powódka definitywnie wyprowadziła się od męża (...) r. Powódka po wyprowadzeniu się od męża pozostawała faktycznie we wspólnym gospodarstwie z rodzicami. Pracowała w firmie (...) sp. z o.o. w O. jako (...). Od 2006 r. pracowała również w barze w O.. Zawarła umowę o dzieło od 31.03.2006 r. do 31.05.2006 za 800 zł (k. 7 i 8 akt). w firmie (...), (...)

Rodzice powódki mieli kawałek ziemi, prowadzili działalność gospodarczą.

Pozwany handlował (...). Od kilku dni przed data rozprawy 23.04.2007 r. zatrudniony został w Przedsiębiorstwie u pana Z. w D. przy produkcji (...), gdzie miał zarabiać 8 zł z metra, co miało dawać 800 zł netto miesięcznie. Pracował dorywczo. Zgodził się na alimenty na rzecz małoletniego syna w kwocie 350 zł. (k. 81-82 akt XIII RC 164/06).

Małoletni powód – A. P. – urodzony dnia (...) pochodzi ze związku małżeńskiego powódki M. P. z pozwanym, rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sad Okręgowy w Łodzi z dnia 23 kwietnia 2007 r. sygn.. akt: XIII RC 164/06 z winy męża. Wyrokiem tym zasądzono od pozwanego tytułem alimentów na syna kwotę 350 złotych miesięcznie (akta Sadu Okręgowy w Łodzi XIII RC 164/06 – w załączeniu).

Wyrokiem z dnia 24.03.2009 r. sygn. akt: III RC 450/08 Sad Rejonowy w Pruszkowie podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz syna A. do kwoty po 500 złotych miesięcznie, oddalając powództwo ponad tę kwotę

W dacie wydawania wyroku z dnia 24.03.2009 r. M. P. miała 24 lata, pracowała w (...)jako(...) na czas określony od 07.04.2008 r. za wynagrodzeniem 1303,56 zł (k. 14 akt III RC 450/08). Z dniem 1.04.2009 r. umowa została rozwiązana za wypowiedzeniem przez zakład pracy. Pracowała jednocześnie jako (...)w (...) sp. z o.o. w O. raz w tygodniu na podstawie umowy zlecenia, zarobki wynosiły 1178 zł (k. 15 akt III RC 450/08). Zamieszkiwała z synem u swoich rodziców. Małoletni powód chodził do przedszkola od jesieni 2007 r.,, co kosztowało 300-350 zł, dodatkowe zajęcia 45 zł Od pół roku nosił okulary, które kosztowały 350 zł łącznie z wizyta, prywatnie jeździła do lekarza do I., bo dziecko miało powiększone węzły chłonne. Przez 3 lata od rozvodu syn dostał od ojca 3 paczki z adidasami i spodniami. Leczyła się na serce i nadciśnienie. Dziecko chorowało często na zapalenie oskrzeli. Rodzice darowali jej i dziecku działkę (...) m^{((2))} w 2008 r. Miała 13-letniego f., którym nie jeździła, bo nie stać jej było na naprawę. Twierdziła, że komornik mówił, że pozwany nie pracuje. Zeznała, że często był zwalniany z pracy za alkohol. Rodzice M. P. od PGR wykupili mieszkanie i działkę. Darowali działkę M.. Budowali jej dom. Pracowali na giełdzie w B.. Sprzedawali warzywa (k. 20, 21,30 i 31 akt III RC 450/08).

Pozwany miał w dacie wydania wyroku w sprawie o podwyższenie alimentów 36 lat. Pracował (jak zeznał na rozprawie 03.02.2009 r.) od wczoraj w firmie budowlanej, przedtem pracował na czarno. Zarabiał do 1.000 zł miesięcznie Umowę o prace z 02.02.20109 r. zawarł z (...) w S. na 1/2 etatu za 638 zł (k. 19 i 21 akt III RC 450/08). Mieszkał z matka w domu matki. Miał jedno dziecko. Siedem lat wcześniej prowadził sklep. Był w 2009 r. zadłużony w ZUS. Miał wszyty esperal, bo miał problem z alkoholem. Skończył Technikum (...), Z zawodu jest (...). Nie pracował nigdy w zawodzie (...) (k. 21 akt III RC 450/08).

Syn A. P. miał 4,5 roku. Uczęszczał do przedszkola. Obecnie ma 10 lat, uczęszcza do III lasy Szkoły Podstawowej, odeszły wydatki na przedszkole, które kosztowało 500-600 złotych. Koszty utrzymania syna jego matka ocenia na 1.400 złotych miesięcznie, wyżywienie dziecka 500 zł, ubranie 100, dowóz do szkoły 200, szkoła: Rada Rodziców 200 za rok, książki 800-900 plus przybory szkolne, laptop na raty po 130 zł przez 2 lata, powód nie dowidzi, ma obustronnego zeza, Koszt okularów to 550 zł. Utrzymanie mieszkania rodziców 1300 zł - nie dokłada, bo nie ma z czego. Mieszka 5 osób, siostra 21 lat i rodzice. Pracowała na 2 etaty zarabiała 3.500 zł, W(...) w P. w 12 godzinnym systemie, zarabiała 1200-1400 złotych.

Po rozwodzie sytuacja powódki uległa poprawie. Zrobiła prawo jazdy kategorii B, dostała od rodziców działkę (...) m² w miejscowości W., postawiła pół bliźniaka, dom w stanie surowym, Powódka nie ma orzeczonej niepełnosprawności, w opinii RODK w sprawie o pozbawienie pozwanego władzy rodzicielskiej było napisane, że czuć było alkohol od pozwanego.

Obecnie M. P. ma 29 lat. Nie pracuje. Choruje na kręgosłup od roku, leżała na neurologii w Szpitalu (...) 11 dni. Zostało jej 3000 zł kredytu. Tata zarabia 1.800 zł. M. P. (z synem) obecnie utrzymuje się z alimentów z d. Funduszu Alimentacyjnego i zasiłku rodzinnego na syna 106 zł. Nie stawała na ZUS na rentę. Jest w trakcie leczenia, rehabilitacji. Nie może pracować. Jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako bezrobotna. Nie wskazała swoich kosztów utrzymania, bowiem trudno było powódce je określić (k. 99 akt).

Pozwany pozostaje w nieformalnym związku z A. C. od 6 lat, mają córkę Z. urodzoną (...) Pozwany wyjechał około 2,5 roku temu do (...), gdzie pracę pomogła mu znaleźć przez swoich znajomych jego siostra - M. B.. Przed wyjazdem pozwany miewał tylko prace dorywcze. Sporadycznie przesyła pieniądze z (...). Konkubina pozwanego mieszka z dzieckiem u matki pozwanego. Koszty utrzymania Z. to kwota około 600 zł miesięcznie. Pozwany pracował w (...)jako

(...). Pracuje sezonowo przy suszeniu ryb. Przed wyjazdem mieszkał w województwie (...). Konkubina pozwanego pracuje po 12 godzin w sklepie. Zarabia 1.350 zł netto. Nie wie o pieniądzech przesyłanych przez pozwanego jego matce. Nie otrzymuje od niej pieniędzy (k. 147-148)..

Pozwany przysyła na konto siostry 400 zł, które ona przekazuje komornikowi. Porwany jest w (...)na zasiłku, a tamtejsze biuro pracy znajduje mu pracę. Matka pozwanego jest po chorobie (...), ma rentę około 900 zł. M. B. nieraz musi wysyłać paczkę bratu.

Pozwany utrzymuje się w (...)z zasiłku dla bezrobotnych w kwocie 154.105 koron islandzkich. Wyliczenie miesięcznych wydatków pozwanego na utrzymanie w (...)to: 85.000 koron (ok. 2300 zł)– wynajem mieszkania, internet, telefon – 13.000 (ok. 340 zł)., energia elektryczna – 4.500 (120 zł), woda i ogrzewanie – 3.200 koron (ok. 90 zł), koszty leczenia 15.100 koron (k. 160 akt i odpowiedź na pozew: k. 64 akt).

Pozwany wykazywał wolę zawarcia ugody. Przysłał synowi w prezencie 200 zł, przedstawił propozycję ugody tytułem alimentów na syna w kwocie 700 zł od dnia zawarcia ugody (k. 161-162).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta Sądu Okręgowego w Łodzi XIII RC 164/06, akta Sądu Rejonowego w Pruszkowie III RC 450/08, zeznania M. P. – k. 99-100, k. 167-169 akt, zeznania świadków: A. C. (k. 147-148). M. B. (k. 168-149 akt), zaświadczenia lekarskie (k. 116. 117 akt), odpis skrócony aktu urodzenia Z. P. (k. 67 akt), imiennych na powoda rachunkach: k. 32-33,37, 43 akt), rachunkach dotyczących kosztów utrzymania mieszkania rodziców powódki – k. 39- 42 akt).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, bowiem były spójne i logiczne. Sąd dał częściowo wiarę powódce co do kosztów utrzymania syna A., uznając je jednakże w części za zawyżone co do kosztów wyżywienia. Co do kosztów utrzymania pozwanego Sąd dał wiarę zestawieniu nadesłanym przez pozwanego (k. 160 akt). Jednakże Sąd zauważył, że w odpowiedzi na pozew wskazano kwotę 3.200 koron jako koszt wody i ogrzewania, a w potwierdzonym przez organ (...)oświadczeniu pozwanego – opłatę za wodę 8.046 koron (k. 160 akt).

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o przesłuchanie pozwanego w drodze pomocy prawnej przez Sąd w (...), bowiem przedłużyłoby to znacznie przebieg procesu, a ponadto nie wniosłoby do sprawy istotnych treści w porównaniu ze złożonym zestawieniem, który – zdaniem Sądu – pozwany by potwierdził. Wprawdzie pełnomocnik pozwanego nie przedłożył w efekcie przetłumaczonych na język polski dokumentów tłumacząc to wysokimi kosztami, jednakże Sąd oparł się na złożonej umowie najmu, jako że widnieje w niej kwota czynszu 85.000 koron (k. 69 akt) oraz na dokumencie dotyczącym wysokości zasiłku 154.105 koron (k. 71 akt).

Powódka wprawdzie podnosiła, że pozwany zarabia w (...)kwoty wysokie. Wskazała, że do znajomej pozwany pisze maile o swoich dochodach w (...), wnosila o określenie terminu na złożenie dowodów na te okoliczność – k. 158 akt). Sąd określił termin 14 dni pod rygorem pominięcia dowodów (k. 158 akt). Powódka nie złożyła żadnych wniosków dowodowych na okoliczność rzeczywistych dochodów pozwanego w Islandii.

Sąd nie oparł się na pozostałych dokumentach, traktując je jako nieistotny dla niniejszej sprawy materiał dowodowy: wyniki badań powódki (k. 112 – 115 akt). nieprzetłumaczonych fakturach (k. 68, 72-80 akt).

Sąd ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie nie oparł się na złożonych oświadczeniach sprzedawców, albowiem nie są one dokumentami imiennymi wystawionymi na powoda i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla niego (k. 34. 35. 36 akt).

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały wyżej powołane. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odnosząc się do żądania zasądzenia alimentów od pozwanego na rzecz powódki w kwocie 600 zł należy wskazać, iż bezspornie rozwód został orzeczony z winy pozwanego.

Zgodnie z art. 60 § 1 i 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego – Sąd może zasądzić alimenty na rzecz małżonka niewinnego na podstawie art. 60 § 1 kro lub na podstawie art. 60 § 2 kro.

Art. 60. stanowi: § 1. Małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

§ 2. Jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

W ocenie Sadu Rejonowego – brak jest podstaw do zasądzenia alimentów od pozwanego na rzecz M. P. na zasadzie art. 60 § 2 kro, bowiem powódka sama zeznała, że po rozwodzie jej sytuacja materialna uległa poprawie (k. 99 akt).

Zatem uznać należało, że nie zaistniała (wymagana przepisem art. 60 § 2 kro) przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, brak było podstaw do zasądzenia na rzecz powódki alimentów na podstawie w/w przepisu.

Odnosząc się zaś do art. 60 § 1 kro - wskazać należy, iż w literaturze przedmiotu utrwalił się pogląd, że w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części; a usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku (dla przykładu: wyrok SN z dnia 7 września 2000 r., I CKN 872/00, LEX nr 530682).

Jednakże zważyć też należy, że niedostatek stanowiący podstawę zasądzenia alimentów na rzecz rozwiedzonego małżonka (art. 60 § 1 kro.) ma charakter względny, stąd małżonek domagający się alimentów winien w pełni wykorzystać wszystkie możliwości w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych własnych potrzeb (dla przykładu: wyrok SA w Poznaniu z dnia 10 lutego 2004 r., I ACa 1422/03, Wokanda 2005, nr 2, s. 46, LEX nr 143459).

W ocenie Sadu Rejonowego powódka nie wykorzystwała możliwości w celu samodzielnego zaspokojenia swoich potrzeb. Bezspornym jest, iż powódka ma przeciwwskazania do pracy fizycznej w charakterze (...)w domu pomocy społecznej (k. 117 akt), jednakże dopuszczalna jest lekka praca fizyczna przy zakazie dźwigania ciężarów powyżej 5 kg (k. 116 akt). Ponadto powódka, będąc osobą niespełna 30-letnią, nie pracująca, zamieszkująca w dużej aglomeracji miejskiej, dysponująca dużą ilością wolnego czasu – zdaniem Sądu Rejonowego – winna podjąć wysiłki w celu uzupełnienia wykształcenia (przy obecnie istniejących rozległych możliwościach), ażeby móc podjąć prace umysłową. I w tym znaczeniu – zdaniem Sadu Rejonowego – powódka nie wykorzystwała swoich możliwości, nie dołożyła należytej staranności w celu samodzielnego utrzymania się, poprzestając jedynie na osiągnięciu wykształcenia podstawowego, bez zdobycia zawodu czy podwyższenia poziomu wykształcenia. Powódka utrzymuje się z alimentów zasądzonych na potrzeby małoletniego syna i z zasiłku rodzinnego oraz z pomocy rodziców (choćby w postaci „darmowego zamieszkiwania”). Analiza powyższej sytuacji prowadzi do wniosku, że powódka posiada źródła przychodu, których nie ujawniła, albo prezentuje wybitnie roszczeniową postawę, żądając alimentów od byłego męża, nie wykorzystując uprzednio własnych możliwości, co jest – zdaniem Sadu – nie do przyjęcia.

Z tych względów – Sad Rejonowy powództwo o zasądzenie alimentów na rzecz M. P. – na podstawie art. 60 § 1 kro - a contrario – oddalił.

Odnosząc się do żądania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. P. co do podwyższenia alimentów zważyć należy, że - zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek lożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od R. P. na rzecz A. P. została ostatnio ustalona w wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 marca.2009 r. sygn.. akt: III RC 450/08 w kwocie po 500 zł miesięcznie. Od daty tej upłynęło więc prawie 6 lat.

Dla oceny zasadności roszczenia należało zatem ustalić, czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która pozwalałaby na uwzględnienie powództwa.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz A. P.. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dziecka, których zaspokojenie jest obowiązkiem rodziców, wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z żywnością, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka. W ocenie Sądu przez okres ponad 5 lat usprawiedliwione potrzeby powoda uległy zwiększeniu, choć nie w takim zakresie, w jakim wskazuje jego matka. Od roku 2009 nastąpił niewątpliwy i znaczący wzrost ogólnych kosztów utrzymania w związku ze wzrostem cen, w tym cen artykułów niezbędnych do codziennej egzystencji. W dacie ustalania alimentów w obecnej wysokości A. P. ur. (...) - miał 4,5 lat i uczęszczał do przedszkola, teraz zaś ma 10,5 lat i uczęszcza do szkoły podstawowej. Obecnie bezspornie matka nie ponosi już odpłatności za pobyt powoda w przedszkolu, ale w miejsce tego kosztu pojawiły się nowe wydatki takie jak wydatki szkolne, których rodzice wówczas nie ponosili. W rozpoznawanej sprawie M. P. miesięczne koszty utrzymania powoda oszacowała na kwotę 1300 – 1400 zł miesięcznie.

Biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego Sad przyjął jako wiarygodną kwotę 1.300 złotych miesięcznie. Wprawdzie matka powoda zeznała, że nie dokłada rodzicom do mieszkania, bo nie ma z czego, jednakże – przyjmując koszty opłat za energię elektryczną i wodę w mieszkaniu rodziców matki dziecka w kwocie 300 złotych – przy 5-ciu osobach tam zamieszkujących – udział powoda w tych wydatkach to kwota około 60 złotych.

Na kwotę 1.300 zł składają się następujące wydatki na powoda: wyżywienie 500 zł, odzież i obuwie 150 zł, środki czystości i kosmetyki 50 zł, leki i leczenie 100 zł, wydatki szkolne 150, korepetycje z języka angielskiego 40 zł, 200 zł dowóz do szkoły, kulturalne 50 zł, koszty rachunków za energię elektryczną i wodę w mieszkaniu dziadków powoda – 60 zł.

Oczywiste jest, iż na utrzymanie dziecka można przeznaczyć znacznie wyższą kwotę, jeżeli status rodziców na to pozwala. Jeśli jednak dochodzi na tym tle do sporu, to rzeczą Sądu jest przymusowe zabezpieczenie tylko takich potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, które uzna za usprawiedliwione. Takie zaś potrzeby ustala się indywidualnie biorąc pod uwagę wiek dziecka, jego stan zdrowia, inne szczególne okoliczności występujące w konkretnym stanie faktycznym oraz status materialny rodziców dziecka, kierując się zasadami doświadczenia życiowego. Jako taka Sad ustalił wyżej omówioną kwotę 1300 złotych.

Trzeba także pamiętać, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są bowiem zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, nawet jeśli w tych granicach nie zostaną zaspokojone wszelkie usprawiedliwione potrzeby osoby do alimentacji uprawnionej. W tym miejscu należy wskazać, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż R. P. otrzymuje w (...)zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 154.105 koron, na utrzymanie wydaje 125.415 koron, z zasiłku pozostaje 28.690 koron (...)(k. 160 akt). Sad bierze pod uwagę nie tyle uzyskane dochody, ile możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji. Z zeznań świadka M. B. wynika, że pozwany pracuje sezonowo przy (...). Osiąga zatem dochody w (...). Ponadto ma wyuczony zawód (...). Ma zatem możliwości zarabkowania w tym zawodzie w (...).ewentualnie w kraju. Ponadto złożył stronie powodowej propozycje ugody na 700 złotych od dnia jej zawarcia (k. 161-162 akt). Wskazuje to na możliwości wywiązania się pozwanego z zasadzonej kwoty alimentów niższej, bo w kwocie 650 złotych miesięcznie.

Wszystko powyższe uzasadnia przekonanie Sądu, iż pozwany posiada takie możliwości i umiejętności, które pozwalają mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w podwyższonej kwocie.

Ustalając kwotę alimentów Sąd Rejonowy kierował się zasadami doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu sytuacji powoda i jego matki, jak również możliwości płatniczych pozwanego.

Kierując się wszystkimi wyżej podniesionymi motywami Sąd uznał, iż w rozpoznawanej sprawie spełnione zostały przesłanki do podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na R. P.. Sąd uznał, iż pozwany winien łożyć na rzecz syna kwotę wyższą niż dotychczas, ale jednocześnie znacznie niższą niż domaga się strona powodowa. Jako taką Sąd przyjął kwotę 650 zł miesięcznie. Kwota ta w ocenie Sądu nadal mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Wysokość alimentów na rzecz A. P. Sąd Rejonowy podwyższył od dnia wniesienia powództwa, tj. od dnia 16 stycznia 2014 r.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów Sąd, na podstawie art. 138 kro, orzekł jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Z uwagi na wynik sprawy – koszty pomiędzy stronami wzajemnie Sad zniósł na podstawie art. 100 k.p.c.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sad nadał na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c.